

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 105/07-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 27. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. R. S., B., za účasti Ing. I. H., starostky mestskej časti B., vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu mestskej časti B. konaných 2. decembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2006 doručená sťažnosť Ing. B. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu mestskej časti B. konaných 2. decembra 2006 z dôvodu hrubého porušenia pravidiel slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti a závažného porušenia zákazu vedenia volebnej kampane v čase volebného moratória a počas volieb. Podľa sťažovateľa došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 31 ústavy, ako aj k porušeniu ustanovení § 30 ods. 1 a 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb.

o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „volebný zákon“). Sťažnosť bola doplnená podaním sťažovateľa doručeným ústavnému súdu 13. decembra 2006 faxom a 15. decembra 2006 poštou.

Z jej obsahu okrem iného vyplýva, že sťažovateľ kandidoval vo voľbách starostu mestskej časti B. konaných 2. decembra 2006. Z celkového počtu 9 944 odovzdaných platných hlasovacích lístkov získal 3 503 platných hlasov. Najväčší počet platných hlasov (4 448) získala kandidátka Ing. I. H., ktorá bola zvolená za starostku uvedenej mestskej časti. Rozdiel platných hlasov medzi sťažovateľom a zvolenou kandidátkou, proti ktorej sťažnosť smeruje (ďalej aj „odporkyňa“), predstavuje 945 hlasov.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Voľby starostu Mestskej časti B. konané dňa 02. 12. 2006 vyhlasuje Ústavný súd SR za neplatné.“

Podľa jeho názoru: *«došlo v čase volebného moratória (teda v čase 48 hodín a menej pred voľbami ako aj v deň samotných volieb) k závažnému porušeniu zákazu vedenia kampane a to v prospech odporcu v dôsledku čoho bol sťažovateľ voči odporcovi znevýhodnený a to v takom rozsahu a takou intenzitou, že došlo k porušeniu čl. 30 ods. 4 Ústavy SR (...)*

V priebehu volebnej kampane, počas volebného moratória a v deň konania volieb sa do poštových schránok obyvateľom K. doručoval tzv. „K. spravodaj s Mottom 3 krát a dost“. Obsahom tohto „spravodaja“ bola pejoratívna - maximálne negatívna propagácia sťažovateľa. (...)

Sťažovateľ podal v súvislosti so šírením vyššie uvedenej tlačoviny trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania. Daný fakt nepochybne znásobuje závažnosť porušenia § 30 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. ako aj rozpor s čl. 30 ods. 4 Ústavy SR, nakoľko došlo k vedomému zavádzaniu voličov a odporca získal vo svoj prospech hlasy. (...)

V priebehu volebnej kampane, počas volebného moratória a v deň konania volieb sa do poštových schránok obyvateľom K. taktiež doručovala tlačovina - leták s názvom „Kto

bude starostom, Starostka alebo Starosta?“ Na uvedenom letáku sú informácie o sťažovateľovi a odporcovi podávané, tak akoby to malo byť spoločné dielo obidvoch kandidátov na starostu. Uverejnené informácie sú graficky zobrazené vedľa seba a majú poukazovať na rôzne názory ich účastníkov na ďalší vývoj v K. Čo však nie je pravdou, pretože všetky informácie týkajúce sa sťažovateľa nie sú v skutočnosti prebraté z jeho volebného programu ale sú vymyslené a nepravdivé. Navyiac sú tendenčné upravené majúce za cieľ jediné - rafinovane diskreditovať sťažovateľa v konfrontácii s volebným programom odporcu. Obsahujú aj úmyselné klamstvá typu - odporca je poľovník a úmyselne je uvedená nesprávna E - mailová adresa sťažovateľa (...) (úmyselná chyba v mäkké i v mene B.). Tento úmysel slúžil k tomu, aby si čitateľ nemohol nepravdivé údaje na tlačovine konfrontovať s cieľmi a perspektívami uvedenými na oficiálnej web stránke sťažovateľa (...)

V priebehu volebnej kampane, počas volebného moratória a v deň konania volieb bola plne funkčná a je funkčná aj doposiaľ, internetová web stránka s názvom (...). Celá táto internetová stránka je samotnou svojou existenciou (jej názov obsahom a zmyslom) jednoznačne úmyselným podvodom na obyvateľoch K. a teda na voličoch. Svojim názvom vytvára klamlivý dojem, že sa jedná o oficiálnu stránku Mestskej časti B., čo nie je pravda, a tým sama osebe, pred občanmi vytvára a nadobúda punc dôveryhodnosti a pravdivosti. Na tejto stránke sa prezentovala v čase volebného moratória, v deň volieb a prezentuje doposiaľ svoj volebný program odporkyňa Ing. I. H. ako kandidátka koalície (...). Na titulnej stránke tejto web stránky bolo počas volebnej kampane, počas volebného moratória a počas priebehu samotných volieb, výzva na stretnutie s voličmi v prípade úspechu strany (...). Vo výzve sa uvádza „Pozor náš bonus v prípade Vašej voľby našich kandidátov, bude naše poďakovanie pri obchode B, prekvapenie a odmena pre Vás istá.“

Z textu neskryte vyplýva, že odporkyňa prostredníctvom predmetnej webovej stránky sľubuje voličom za to že ju budú voliť BONUS, PREKVAPENIE a ODMENU. Čiže sľubuje inú nenáležitú výhodu - bližšie nešpecifikovanú odmenu za voľbu svojej osoby. Tento úmysel potvrdzuje aj skutočnosť, že následne po voľbách túto časť výzvy na stretnutie a bonus odporkyňa nahradila poďakovaním.

Tento fakt tzv. „kupovania hlasov“ nepochybne znásobuje skutočnosť porušenia zákonnosti volieb, pričom ide zároveň o aktivitu na získanie voličských hlasov počas volieb, ktorá zasahuje do samotnej podstaty volebného (aktívneho či pasívneho) práva zaručeného

v čl. 30 Ústavy SR. (...)

Daný fakt nepochybne znásobuje závažnosť porušenia § 30 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. ako aj rozpor s čl. 30 ods. 4 Ústavy SR, nakoľko tým odporca získal vo svoj prospech hlasy v dôsledku vedomého zavádzania voličov. Aj keď sťažovateľ nemôže dokázať presný počet voličov, ktorí sa po vzhliadnutí posudzovanej web stránky na internete rozhodlo voliť odporcu, má za to, že efekt tohto prostriedku bol mimoriadne účinný.

Je preto aj zrejmé, že pri tesnom výsledku napadnutých volieb a nízkej volebnej účasti je viac ako dôvodné sa domnievať, že použitie označenej web stránky bolo jedným z rozhodujúcich činiteľov, ktorý ovplyvnil výsledok volieb a pokiaľ by k jeho použitiu nedošlo je viac ako dôvodné sa domnievať, že výsledok napadnutých volieb by bol odlišný.

Ďalej možno poukázať na skutočnosť, že počas volebnej kampane a moratória ako aj v deň volieb dňa 02. 12. 2006 boli na verejných priestranstvách inštalované reklamné materiály propagujúce odporcu. Jednalo sa o prelepovanie kandidátov sťažovateľa fotografiami odporkyne a fotografie STOP K. Ako dôkaz prikladáme fotodokumentáciu. Tým odporkyňa porušila zákon č. 346/1990 Zb. SNR o voľbách do orgánov samosprávy obcí, konkrétne § 30, ods. 10, citovaného zákona (...). Odporkyňa takýmto konaním porušila slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. (...)

Z uvedených skutočností vyplýva, že v prospech odporcu došlo v čase volebného moratória k závažným porušeniam § 30 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb., a to aj uplatnením obzvlášť odsúdeniahodných predvolebných praktík (prísľub odmeny za voličské hlasy -kupovanie voličských hlasov, klamanie voličov), zasahujúcich do samej podstaty volebného (aktívneho, či pasívneho) práva, garantovaného čl. 30 Ústavy SR.

Vzhľadom na rozsah a účinnosť týchto praktík na strane jednej a na nie významný rozdiel v počte získaných hlasov medzi sťažovateľom a odporcom označené protiprávne konania odôvodnene vyvolávajú vážnu pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle občanov a preto existuje dôvod pre to, aby tieto voľby boli vyhlásené za neplatné.

Z dôvodov uvedených v tejto sťažnosti možno podľa názoru sťažovateľa považovať napadnuté voľby za nezákonné a protiústavné.»

Sťažovateľ v závere sťažnosti ďalej navrhol, aby ústavný súd „predbežným

opatrením uložil odporcovi, aby sa až do rozhodnutia vo veci samej zdržal výkonu práv a povinností vyplývajúcich pre neho z výsledku volieb v mestskej časti B., najmä aby sa zdržal výkonu funkcie starostu v mestskej časti B.“ alebo uložil „miestnej volebnej komisii zdržať sa vydania osvedčenia o zvolení odporcu za starostu mestskej časti B, a to až do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci samej“.

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje aj o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánu územnej samosprávy vrátane volieb starostu obce.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či splňa všeobecné a osobitné náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2, § 59 a § 60 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vrátane jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd uplatňuje svoju právomoc vyhlásiť voľby za neplatné alebo zrušiť výsledok volieb podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde iba vtedy, ak k porušeniu volebného zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, pričom na uplatnenie tohto oprávnenia sa vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie ustanovení zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94 a PL. ÚS 18/99). Porušenie volebného zákona musí dosahovať takú intenzitu, ktorá je spôsobilá založiť následok spočívajúci v nezákonnosti výsledku volieb (PL. ÚS 14/99). Porušenie ústavnosti a zákonnosti vo fáze samotných volieb môže mať za následok tak vyhlásenie volieb za neplatné, ako aj zrušenie výsledku volieb. Ak boli zistené také závažné ústavné, resp. zákonné nedostatky, ktoré

nemožno kvantifikovať z hľadiska správnosti výsledku, prichádza do úvahy záver o neplatnosti volieb. Základným a podstatným predpokladom pre zrušenie výsledku volieb, prípadne pre vyhlásenie volieb za neplatné, je však vždy preukázanie takých porušení volebného zákona, ktoré odôvodňujú záver o inom legitímnom výsledku volieb (PL. ÚS 50/99).

Súčasťou zákonných náležitostí sťažnosti sú aj dôvody, pre ktoré sa voľby napádajú, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľoch, aby v záujme prijatia ich sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) označili také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že tvrdenia sťažovateľov o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne pravdepodobné a zároveň sú spôsobilé preukázať porušenie volebného zákona odôvodňujúce záver o inom legitímnom výsledku volieb.

Po predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel ústavný súd k záveru, že sťažovatelia neoznačili a ani ústavnému súdu nepredložili dôkazy spôsobilé preukázať skutočnosti, ktoré by mohli mať priamy vplyv na zverejnený výsledok označených volieb.

Zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu, z priložených písomných dôkazov, ako aj zo zápisnice miestnej volebnej komisie o výsledku volieb do orgánov územnej samosprávy v mestskej časti B. konaných 2. decembra 2006, ktorú si ústavný súd vyžiadal, vyplývajú nasledovné skutočnosti:

Miestna volebná komisia v B. zaregistrovala jednotlivé kandidátne listiny 23. októbra 2006. V mestskej časti B. boli zriadené 4 volebné obvody a 27 volebných okrskov, 27 276 osôb bolo zapísaných v zoznamoch voličov, 10 216 voličom boli vydané hlasovacie obálky a vo voľbách starostu obce bolo odovzdaných 9 944 platných hlasovacích lístkov.

Na funkciu starostu mestskej časti kandidovali štyria kandidáti. Zvolená starostka Ing. I. H. pod č. 2 získala 4 448 platných hlasov a sťažovateľ pod č. 3. získal 3 503 platných hlasov (rozdiel v počte získaných platných hlasov predstavuje 945 hlasov).

Vo volebných okrskoch č. 7 a 23 jeden z členov okrskovej volebnej komisie odmietol podpísať zápisnicu o hlasovaní z dôvodu porušenia volebného moratória, keďže na internetovej stránke (...) boli ponúkané bonusy a odmeny za volenie koalície (...). Zápisnicu miestnej volebnej komisie odmietol podpísať člen J. V., pre dôvody nekorektne vedenej kampane pred a počas volieb a to:

- „1. *Prelepovanie plagátov a ich umiestňovanie na nevhodných miestach (MHD)*
2. *Predvolebná kampaň počas volieb na webovej stránke (...)*
3. *Zasahovanie do volieb neznámymi osobami*
4. *Reklama počas volieb v (...)*“

Miestna volebná komisia sa na svojich zasadnutiach 2. a 3. decembra 2006 zaoberala podnetmi štyroch občanov. Podnety J. Š. a R. H. upozorňovali na obsah internetovej stránky (...). Na uvedenej stránke bol umiestnený aj nasledujúci text: „*naš BONUS: v prípade Vašej úspešnej voľby našich kandidátov bude naše povolebné poďakovanie s Vami pri obchode B. Prekvapenie a odmena z volebného programu pre Vás ISTÁ!!!*“

Sťažovateľ uviedol, že v období zákazu vedenia kampane sa objavili v poštových schránkach voličov materiály propagujúce protikandidáta na funkciu starostu. Materiály („*K. spravodaj s Mottom 3 krát a dost*“, letáky s názvom „*Kto bude starostom, Starostka alebo Starosta*“) a negatívna kritika obsiahnutá v nich, mohli ovplyvniť veľký počet voličov, čo mohlo viesť k ovplyvneniu výsledku volieb. Sťažovateľ a ďalšie dve osoby podali v súvislosti s obsahom tlačoviny „*K. spravodaj*“ aj trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie z prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona. Obdobne i nesprávne označené alebo neoficiálne adresy internetových stránok (...) a (...), na ktorých boli zavádzajúce informácie, mohli ovplyvniť výsledok volieb na starostu mestskej časti.

Ústavný súd preskúmal uvedené námietky sťažovateľa a zistil, že z predložených dôkazov vrátane kópií tlačovín s názvom „*K. spravodaj*“ a „*Kto bude starostom*“ nevyplynuli jednoznačné zistenia, ktoré by identifikovali distribútorov uvedených materiálov, ani jednoznačný čas ich distribúcie. Sťažovateľ nenavrhol a ani nepredložil žiaden dôkaz, že uvedené materiály boli rozširované počas volebného moratória a v deň volieb.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti tvrdil, že si „*vyhradzuje právo predložiť ďalšie dôkazy svedčiace o protizákonnom konaní odporcu*“. Ústavný súd však poznamenáva, že tak neurobil napriek tomu, že na tento postup mal dostatok času od podania sťažnosti.

Pokiaľ ide o samotný obsah spomínaných tlačovín, možno vo vzťahu k materiálu rozširovanému pod názvom „*K. spravodaj*“ poukázať na uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-838/OVK-B4-2006 z 26. apríla 2007, ktorým bolo trestné oznámenie sťažovateľa a ďalších dvoch osôb pre podozrenie z prečinu ohovárania odmietnuté s tým, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku). V odôvodnení uvedeného rozhodnutia sa okrem iného uvádza: «*Jedná sa o tlačovinu formy letáku, bez udania čísla spravodaja, vydavateľa ani distribútora spravodaja. Ako motto daného čísla je uvedené „3 x a dost“.* Skladá sa z viacerých krátkych článkov, v ktorých je kritizovaná situácia v K., čo sa týka možností kultúrneho vyžitia, čistoty prostredia, pracovných príležitostí, občianskej vybavenosti, postupu pri prideľovaní obecných bytov, dopravnej situácii. (...)

Z vyjadrení samotných oznamovateľov vyplýva, že „K. spravodaj bol vydaný a distribuovaný do schránok obyvateľov miestnej časti K. v čase pred komunálnymi voľbami, v období zvýšeného záujmu o komunálnu politiku, o veci verejné a prácu poslancov a starostov, v období predvolebného boja, kedy každý kandidát o politickú funkciu sa pokúša získať hlasy voličov a rovnako obyvatelia jednotlivých miestnych častí vo vyššej miere vyjadrujú svoju spokojnosť alebo kritiku so situáciou v lokalite, kde žijú a majú záujem o volebný úspech, resp. neúspech svojho kandidáta.»

Podobne ani vo vzťahu k obsahu druhého sťažovateľom označeného materiálu pod názvom „*Kto bude starostom*“ nemožno podľa názoru ústavného súdu konštatovať, že by zásadným spôsobom vybočil z rámca, ktorý možno vo vzťahu k materiálu vydávanému pre účely predvolebnej kampane očakávať.

Účelom predvolebnej kampane je viesť diskusiu o veciach verejných v súvislosti s programom politických strán alebo jednotlivých kandidátov uchádzajúcich sa vo voľbách o priazeň voličov, v rámci ktorej možno prirodzene očakávať konfrontačný spôsob argumentácie usilujúci sa o zdôraznenie „vlastných predností“ a poukázanie na „slabiny alebo nedostatky“ volebného rivala. Je vecou každého subjektu zúčastňujúceho sa volieb (či už jednotlivého kandidáta, alebo politickej strany), aby v rámci svojho priestoru, ktorý mu predvolebná kampaň poskytuje, ponúkol voličovi adekvátnu odpoveď na argumentáciu súpera, pokiaľ ju považuje za skreslenú, zavádzajúcu alebo nesprávnu. Kandidát zúčastňujúci sa volieb si musí byť zároveň vedomý, že v priebehu predvolebného boja v rámci predvolebnej kampane bude vo zvýšenej miere vystavený pozornosti verejnosti tak pokiaľ ide o prejavy sympatií svojich priaznivcov, ale aj pokiaľ ide o kritiku zo strany oponentov.

Sťažovateľ ďalej pri predkladaní dôkazov nepreukázal ani hrubé a závažné porušenie volebného moratória v súvislosti s existenciou internetovej stránky (...). Predovšetkým neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, že po skončení volebnej kampane, v čase volebného moratória alebo v čase konania sa volieb, boli na uvedenej internetovej stránke zverejnené nejaké nové údaje odlišné od už dostupných a všeobecne známych a zverejnených (prípadne iným spôsobom) v priebehu volebnej kampane. Samotná funkčnosť internetovej stránky obsahujúcej iba údaje z obdobia predvolebnej kampane nemohla podľa názoru ústavného súdu významne ovplyvniť občanov pri ich rozhodovaní vo voľbách.

Porušenie moratória, ktoré možno považovať za protiústavné a protizákonné, musí podľa názoru ústavného súdu dosiahnuť určitú intenzitu, v danom prípade rozširovanie takých závažných informácií, ktoré by v čase moratória prípadne samotného priebehu volieb zmenili rozhodnutie voličov odovzdať svoj hlas v prospech určitého kandidáta.

Pokiaľ ide o samotný obsah označenej internetovej stránky ústavný súd sa nestotožnil s tvrdením sťažovateľa, že oznam, ktorý bol na nej uverejnený, možno kvalifikovať ako „kupovanie hlasov voličov“. Aj napriek „nie najvhodnejšej formulácii“ nemožno sťažovateľom označený oznam (pozvanie na povolebné stretnutie s voličmi v prípade úspechu vo voľbách) interpretovať ako konkrétnu ponuku poskytnutia konkrétnej hmotnej, prípadne inej výhody voličovi za to, že konkrétnemu kandidátovi odovzdá svoj hlas. V tomto kontexte možno taktiež poznamenať, že sťažovateľ nenavrhol vypočúť jediného svedka, ktorý by potvrdil, že mu bola počas volebného dňa vyplatená nejaká finančná hotovosť a že by mal výhody z toho, že volil zvolenú kandidátku na starostu mestskej časti.

Podľa čl. 30 ods. 4 ústavy občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Prístup za rovnakých podmienok znamená, že nemožno v procese tvorby či aplikácie práva preferovať alebo diskriminovať niektoré subjekty pred inými pri ich uchádzaní sa o verejné funkcie. Subjektom tohto práva je každý občan Slovenskej republiky, ktorý sa o volenú funkciu uchádza. Obsahom uvedeného práva je aj predpoklad, že jednotliví voliči budú mať možnosť odovzdať svoj hlas v prospech niektorého z kandidátov za rovnakých podmienok vrátane možnosti dostať sa k informáciám o jednotlivých kandidátoch rovnakým spôsobom.

Sťažovateľ pri namietaní porušenia svojho základného práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy poukázal na to, že nerovnaké podmienky pre propagáciu jednotlivých kandidátov na funkciu starostu mestskej časti, a tým aj nerovnaké podmienky pre ich prístup k verejným funkciám, vznikli v dôsledku porušenia volebného moratória upraveného v § 30 ods. 1 a 2 volebného zákona.

Keď ústavný súd vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi už posudzoval možné porušenia slobodnej súťaže demokratických síl v procese prípravy volieb, dbal predovšetkým na dodržanie vzťahu proporcionality medzi rozsahom porušenia zákona (vrátane jeho následkov) a svojím rozhodnutím o tejto otázke (vrátane jeho dôsledkov).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ vo vzťahu k času a k rozsahu rozširovania propagačných materiálov, ktoré mali byť rozšírené prostredníctvom umiestnenia v poštových schránkach, ako aj vo vzťahu k osobám, ktoré mali rozširovať označené propagačné materiály, a takto podporiť iného kandidáta, nepreukázal svoje skutkové tvrdenia a nepredložil ani relevantné dôkazy o tom, že odporkyňa sa dopustila ďalšieho namietaného hrubého a závažného porušenia volebného zákona, hoci podľa názoru ústavného súdu bolo v možnostiach sťažovateľa zabezpečiť si o rozsahu a o spôsobe rozširovania propagačných materiálov viac konkrétnych poznatkov a dôkazov.

Na základe uvedených skutočností preto ústavný súd uzavrel, že sťažovateľ v podanej sťažnosti nepreukázal také porušenia ústavy a volebného zákona, ktoré by viedli ústavný súd k tomu, aby prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a následne vyhlásil voľby starostu mestskej časti B. za neplatné.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú už pri jej predbežnom prerokovaní. Bolo preto bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2007